

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyilttér sora 60 fill.

T Á R S A D A L M I, K Ö Z G A Z D A S Á G I É S V E G Y E S T A R T A L M U L A P.

Megjelenik minden vasárnap

Felölös szerkesztő: **KLÉGER BÉLA.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-uteza 119. szám.

Ellenzék.

És mégis mozog a föld! . . . Mozog. forog megtántoríthatatlanul és az ő rettenetes tömegében feltartóztatni gyarló földi erőnek nem lehet. A jég és hóborította hegyoromról legördülő kis tömbnek, mely útjában meghatalmasodva tömegében ezer és ezerszeresen gyarapodva rohan alá, útját állni nem tanácsos. A község lakosságának szaporodását, erkölcsi és anyagi erejének növekedését, izmosodását, ipari és kereskedelmi érdekeinek fejlődését megakadályozni *nem szabad*. Cserébe szoritani, nevetni, a viharok erejének ellenállni teremtett hatalmas tölgyet *képtelenség*. A béka nem fújhatja föl magát bikává, de viszont ez utóbbi nem degredálhatja, alacsonyíthatja le magát ugránczó, eltiporható féreggé. Herakles sem hordhat liliputi öltönyt.

Nem szándékom talányokat felállítani, s a közönségnek feladatává tenni annak megfejtését, tehát nyíltan kimondom, hogy a föld, a lezuhanó hógömb, a viharedzett tölgy, bika és Herkules alatt Budafok községét értem, melynek fejlődése, természetadta növekedésének meggátlása képviseltetik azon akezióban, melyet a közel napokban megtartott költségvetés alkalmával az *ellenzék* tanusított. Hogy miért?

Elmondom, de mindenekelőtt legyünk tisztában az „ellenzék“ fogalmával!

Szükséges-e az ellenzék? Igen. Elannyira igen, hogy mintegy kitűnő politikus mondotta; „ha nem volna, csinálni kellene“! Gyakran tagadólag határozottabb az állítás, mint a mame-lukos helyeslés.

Milyen legyen az ellenzék? Olyan mely hatáskörében az ország, megye, a község érdekeit soha szem előtt ne tévessze, s ne azért legyen ellene valaminek, mert az a hatalmi párttól eredt, hanem egyedül és kizárólag azért, mivel az eszmét nem találja a közügy javára szolgálónak. Ha erre nincs alkalom, úgy helyesebb nem szólni, mint hajszalhasogatással saját erkölcsi értékét a null pont felé sülyeszteni.

Egy helyes józan gondolkozású ellenzéki párt a közügyek vezetésében, hogy úgy mondjam beléletében megbecsülhetetlen kincs, („szükséges rossz“nak is nevezik) melyet egy nagyobb kaliberű politikustól így hallottam meghatározni: „A gazda az ország, a megye, a község. A vezérpárt, a többség a termőföld, mely örvendeztet az aczélos buzával, de elkekerit a konkoly produkálásával.

Az ellenzék a gép, a rosta, mely kiszedi, kitisztazza a konkolyt, a buzából. Az már azután az ország, a megye, a község közönségétől függ, hogy milyen a termőföldje. Buzát

terem-e vagy konkolyt nagyobb mérvben, mert ettől függ a rostának szükségessége“.

Ennyit általánosságban az ellenzékéről. Most azon kérdés lép előtérbe, hogy milyen termőföldet képvisel Budafok községe. Nézetem és válaszom ez: Konkolymentes termés nincs. Budafok községe pár év alatt a legutolsó időben haladt annyit mit igen sok város 10—15 év alatt sem. Lett általános utcái kövezése, villamvilágítása, vízvezetéke és villamvasutja. Tehát a föld minősége jó. Hogy ily termelési, illetve termőképesség beruházási fenntartási költséggel jár, természetes. Száraz tényt constatálok azonban akkor, midőn nyilvánvalóvá teszem, hogy a pénzügyi állapotok hőmérője. — nem csak hogy nem növekedett, sőt a f. évben is — horibile dictu — csökkent

Ily állapotok mellett nagyon, de nagyon vigyázni kell, nehogy olyan nagy rostát találjunk alkalmazni, amely konkoly mentessé akarja ugyan tenni a termést, de nagyságánál fogva igen könnyen kiereszti (talán már ki is eresztette!) és használhatatlanná teszi a tiszta buzát is,

K.

— **Kitüntetés.** Őszinte örömmel tudatjuk, hogy társadalmi és közéletünk egyik legkiválóbb alakját, Magyarország egyik legjobb hírnévvel bíró cégét *François Lajos és Társa* budafoki pezsgőgyárost Koburg Fülöp herceg ő Fensége *udvari szállítójává* nevezte ki.

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

Két bolygó.

Visszavágytam hozzád a távol idegenből,
Honnán kis virágot hoztam hűségemül.
Fogadd el szívesen s tedd kis ablakodba,
Hintsd be őket Edes — tündér csókjaiddal.

Feledd rajta néha szende tekinteted,
Hullasd levelre bánatgyöngyeidet
S e gyémántharmattal engem is könnyez meg,
Ki oly boldogtalan bolygó lett éretted.

Oh! legyek is bolygó s ne is nyugodhassak,
Ha valaha téged feledni tudnálak.
Legyek Prometheus sziklához szögezve
S szívem saskeselyű körmével tépdesse.

Oh! tudom, hogy soha . . . soha nem feledlek,
Hanem inkább mindig forróbban szeretlek
S ha nem szabad szeretnem téged e világon, —
Széretni foglak a csillagok honából.

De, ha szabad leszel angyalok angyala,
Nászunknál tanú lesz a csillagok kara,
S veled e millió hallja majd eskümet:
Szívemnek szerelme — örökre — a tied!

Ám, ha szent pap elé más férfi vezetne,
Ez a megtört lelkem felszállna az égbe,
De ott sem nyughatna csillagként lehullna
S kedvesed öléből téged kiragadna.

S futva futna veled a tornyos felhőkig,
Az olympusi hegyek legfelső bérceig
S ott rohanna veled a szörnű mélységbe
Hogy kivüle más már ne is szerethetne.

Megjövendölnék ezt a nagy csillagászok
Bekürtölnék véle az egész világot
S még az unokák is mesélnének erről:
Két bolygó egyszerre hullott le a mennyből! —
— J.

Aranymise.

Elhangzott már az esthajnali harangszó.
A kis falura ráborult az alkonyat. A paplak
vadszőlős verandáján négyen ültek együtt, a
plébános és vendégei. A négy galambősz ag-
gastyán gyermekkori jóbarát, hosszú idő után
hozta össze őket ismét egy ünnepi alkalom:
holnap mutatja be a plébános aranymisét. Az
előestéjén lakomat rendezett a plébános, a többi
vendégek mind elmentek már, csak ők maradtak
négyen. Vacsora után önkéntelenül elborong-
tag, a mi sehogy sem tetszett az egyik vendég-
nek, Rázics Gerzson bácskai földbirtokosnak.
Nagy vívőr volt Rázics egész életében s most
hamis kalandok elbeszélésével iparkodott elüzni
az emlékezés felhőit. Miután már egy párszor
megnevetette a társaságot, odaszólt a plébános-
hoz a ki néhányszor megkorholta:

— Jól van, jól páterkám. Nekem nincs szük-
ségem javulásra. Hanem hát ha az én szerelmi
történeteim nem tetszenek, halljunk tőled egyet,
úgy se beszélgettünk még több mint ötvenesz-
tendő barátságunk alatt sohasem bizalmasan
a szerelemről.

A bizarr ötletre elnevelték magukat s a
három aggastyán évődni kezdett a tisztelendő
urral, hogy mondjon el egy szerelmes történe-
tet. A plébános ajkán bánatos, rezignált mosoly
jelent meg. Ha már mindenáron akarjátok
legyen.

Felpillantott a csillagos égre, aztán be-
szélni kezdett.

* * *

A történet hőst nevezük Frater Titusz-
nak. Ez lett a neve, a mikor bekerült papnő-
vendéknek a kolostorba. Hanem, hogy miképpen
került be, annak is van története. A püspök
földmérője volt az apja Frater Titusznak. Egy
napon künn járt a mezőn, meghűtötte magát
s belehalt a bajába. Az özvegy egyedül maradt
tizennégy esztendősi fiával. Nem maradt semmi-
jük, ki kellett volna költözniük még a kis
házból is, ahol eddig laktak, mert hát az már
az új földmérés lakása lett volna. De a püspök
nem hagyta, hogy nyomorba jussanak.

— Ne busuljon, szól az özvegyhez. Lesz
kenyere holta napjáig. Kitanítatom a fiát is
legyen belőle pap, ha letette a vizsgákat.

Az özvegy hálásan csokolta meg az ősz
főpap kezét. Persze, hogy pap lesz a fiából, mi
is lenne más. Arra azonban senki sem gondolt
hogy ott lakik a szomszédban Weber, a gazdag
pék. Volt egy szép leánya, az Eszti. Gyermek-
kora óta együtt játszott vele a földmérés fiu.
Nőttek, nőttek a gyermekek és mikor Eszti-
ke sülde leány lett, még többet együtt voltak,
mert hát gyakran átment az özvegyhez segíteni
egyetmást. S pajtáskodásból szerelem lett, na-
gyobb, mint akárki is hitte volna.

A budafok-albertfalvai ev. reform. gyülekezet megalakulása.

Hegedüs Sándor ur fáradhatatlan buzgóságának és odaadó aldozatkészségének méltó eredményeképp az ügy befejezéshez jutott: megalakult a protestáns gyülekezet.

Eszméje megvalósításánál kettős cél lebegett szemei előtt, az egyik egyházi: az Isten-séghez való viszony szabályozására, az elszórtan élő hitrokonok vallásos szellemének gyámolítása érdekében gyülekezetet alakítani; a másik: nemzeti, — mely minden hazai protestáns lelkében él — a magyarságnak bátyját emelni.

E nemes törekvésekért méltán megilleti őt minden hazafi becsülése kiben hit s honszeretetét él.

Most már két felekezet, a helv. hitvallásnak, vállalva az ág. ev. egyház hiveivel, egyesülve Jézus tanaiban s az abban hirdetett keresztyéni szeretetben, testté vállalva együtt dicsőítik az egy igaz örök Istent.

Legyen e protestáns gyülekezet méltó ama ősökhez, kik vértanu halált, sötét börtönt, súlyos rabbillincset szenvedve sem veszítették el Istenben vetett rendíthetetlen bizodalmukat, mert e könyharmattal ázott s vérrel megpecsételt sirok keresztfái fölött ott áll az evangéliumi keresztyénség szava: Feltámadunk!

Lobogjon a kitűzött zászló — lássa, tudja mindenki mi van rá írva: Szeretet! Szabadság! Haladás!

— Ez a protestantizmus jelszava.

*

A közgyűlés lefolyása a következő:

F. hó 11-én d. u. 3 órakor az állami elemi leányiskola egyik — a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter által istentisztelet tartása és hitoktatás céljából átengedett — helységben, megelőzőleg tartott istentisztelet után a közgyűlés megnyilvánulni egyhangulag Székely József ref. lelkész, jegyzőül Szokolay Jenő ügyvédjelölt választotta meg.

Az elnök megnyitóját után, felhívja a közgyűlést a tisztségek betöltésére.

Tiszteletbeli főgondnokul a közgyűlés egyhangu lelkesedéssel ifj. Hagenmacher Henriket, gondnokul: Hegedüs Sándort, Másodgondnokul: Seybold Frigyes jegyzőül Szokolay Jenőt választotta meg.

A földmérés fia éppen érettségi vizsgálatra készült, a mikor az édes anyja nagy beteg lett. Az Eszti ke ápolta. Az orvos pedig azon a napon mikor a földmérés fia letette a vizsgát megmondta, hogy özvegynek immáron csak napjai vannak hátra. A fiu sokáig könnyezett odakünn, azután bejött és leült a beteg ágya mellé, szemben a leánnyal.

— Szegény anyám, susogta hosszú hallgatás után, mennyit szenvedett. Mi lesz belőlem, ha ő is itt hagy, senkim sincs kivüle.

Szeméből lassan pergett alá a könny. Hát én senki vagyok? — szólt a leány közelebb hajolva hozzá. Az anyádat nem tudom pótolni, de szeretni foglak mindig... nagyon mintha csak a... testvéred volnék.

S lassan megsimogatta a fiu fejét. A földmérés fia fölpillantott, Szemük találkozott, kezük egymásbafonódott. Így ültek sokáig némán.

Nem hagyjuk el egymást soha, suttogta végre a fiu s megcsókálta a leány kezét.

Soha... soha, ismételte a leány könnyezve. Künn már alkonyodni kezdett a szobából eltűnt a napsugár, a beteg asszony fölébredt.

Elmehetsz édes leányom, — szólt Esztihez. Jól vagyok... jól érzem magam... jóéjszakát.

Alig, hogy a leány a szobából kilépett, az özvegy közelebb szólította a fiát.

— Édes fiam, suttogta megtört hangon érzem, hogy itt az utolsó óráim. Itt hagyjak nem sokára egészen magadra. De azért nem maradsz pártfogó nélkül. Mikor apád meghalt, anyádnak a püspök adott kenyeret. Gondoskodni fog rólad is. Édes fiam, én papnak szántalak, megmontam ezt akkor a püspöknek is, akinek

Ezután következett a presbyterium megalakítása. Presbyterek lettek a következők: Zsarnay Lajos, Wörner Tivadar, Marton Gyula, Winter Rezső, Pingitzer Mátyás, Welsz Adolf, Zsoldos Ferencz, Koos Gábor, Steberl Lajos, Csuka Károly, Tuba Imre, Szöllőssy István.

Több vélemény és ellenvélemény után az istentisztelet idejéül, 2 hetenként vasárnap délutáni 2 óra, emeltetett egyelőre határozattá.

Hegedüs Sándor beszámolója után a közgyűlés berekesztetett.

—y.

Előfizetési felhívás!

Folyó év Október 1-től kezdődőleg a „Budafok és Vidéke“ részére új évfolyamot nyitottunk. Nem tartjuk helyén valónak bővebben fejtegetni alapezéljait, csupán annak adunk a leghatározottabban kifejezést, hogy a magyarosodás érdekeit folyton szem előtt tartva, pártatlanul fogunk állani minden személyi vagy más érdek ellenében, s a nagy közönségnek szolgálatára állandunk. Egyesek jogos kívánatai vagy panaszainak készséggel helyt adunk, ha azzal a közügynek használhatunk, s ha az nem gyűlöldés, bosszu eredménye. Magánügyekben lapunk „nyilt-tér“, rovata áll mérsékelt árban a közönség rendelkezésére, s a hozzánk intézett levelekre készséggel és azonnal válaszolunk. A t. közönség szives pártfogását ismételtenkérjük.

A Budafok és Vidéke előfizetési díja:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

A Budafok és Vidéke Szerkesztőség és kiadóhivatala.

HIREK.

— Jubileum. Lélek emelő ünnepélynek volt színtere tegnap délelőtt a megyeház nagyterme azon alkalomból, hogy éppen 10 éve mult annak hogy *Beniczky Ferencz*, vármegyénk szeretett főispánja hivatalába ünnepélyesen beiktattatott. Diszkozgyűlést tartott a vármegye közönsége melynek megállapított tárgysorozata a következő volt: 1. *Beniczky Lajos* alispán megnyitó beszéde. 2. *Fazekas Agoston* főjegyző ünnepi beszéde. 3. gróf *Teleky József* megyebizottsági tag indítványa: Alkottassék a jubileum emlékére egy *Beniczky Ferencz* nevét viselő alapítvány a közigazgatási tanfolyam szegénysorsu hallgatói javára. 4. Alispániezárbeszéd. A diszkozgyűlés után a Hungáriában diszbebed. Az óriási érdeklődés mellett befolyt ünnepegről később számolunk be, ez alkalommal csupán azt említjük még meg, hogy — mint már jeleztük — a Budafok község diszpolgárának megválasztott főispánunknak az erről szóló diszpolgári cklevelet községi előljáróságunk e czélra kiküldött tagjai ugyanez alkalommal fogják az ünnepeletnek átadni. Községünk méltán disze büszke lehet diszpolgárára, kinek nevét egyik legszebb utczánk, az eddigi „ország-út“ is megörökíti.

— Községi ügyek. Budafok község képviselő testülete a folyó hó 22-én egy teljes napig tartó közgyűlésen tárgyalta a község 1901-évi községi költségvetését. Legközelebb teljes tárgylagossággal, s részletesen fogunk ez ügygel foglalkozni. Egyelőre csupán azon tényt constatáljuk, hogy a képviselő testület az előljáróság által előirányzott összegből mintegy 6000 koronát törült.

— Társas vacsora. E hó 22-én rendezte a budafoki társas és olvasókör a második, hölgyek jelenlétével való társas vacsoráját. Öröm és meglepéssel constatáljuk, hogy az érdeklődés nagyobodott, a jó kedv azonban nem csökkent ezen családias és ép ezért rendkívül vonzó összejövetelen. A Wagner megszokott jó vacsorája után tánczra perdült a fiatalok s a társaság csupán éjjel után oszlott széjjel. A vacsorán a következő hölgyek voltak jelen: Asszonyok: Bossányi Gusztávné, Czermann Józsefné, Jankovics Pálné, Kovács Ignáczné, Miklósy Lajosné, Pfender Emilné, Szeybold Frigyesné. Leányok: Czermann Lujza, Jankovics Irma, Miklósy Márta, Manninger Marianne.

Ószbe hajló nyáron, egy délután nem volt az ablakban a leány. Frater Titusznak föltűnt ez, aggódni kezdett. Kiérve a városból sokáig sötétlő föl s alá a réten. Majd régi kedves helyére ment, a rozszant fahidra, a mohos karfára dőlve, némán bámult az alkonyatba. Arra rezent föl, mikor megnyílt a kápolna ajtaja. Fekete ruhás, halvány arcu leány lépett ki rajta, kezében bársonykötésű imakönyvvel meg egy öszgyűrt esipkekendővel. Lassu léptekkel indult lefelé a dombon. Szinte lebeveg ment a hidig. A mikor odaért Frater Titusz csak akkor látta meg Menekülni akart, de lába mintha gyökeret vert volna, mozdulni sem tudott.

A leány rápillantott, tekintették egymásba mélyedt. Ime találkoztak szemtől-szembe. Frater Titusz agyán egy pillanat alatt ezer gondolat rohant keresztül. Miért nem tudja hát tekintetét elfordítani? Miért nem tud el futni? De hát miért is hagyja itt köszönés nélkül. Igen, köszönni neki. Ez nem lehet vétek s kalápjához nyult. A leány arczára e pillanatban mintha a derü egy sugára lopódzótt volna. Frater Titusz már fölemelte kalápját, már ajkán van a köszönés, a mikor a kápolna tornyában egyszerre megcsendült az estéli harangszó.

Frater Titusz összereszt, mint egy bűnös, hirtelen mellére vonta a kalápját és szemét lesütve, elfehéült ajkal rebegette: Ave Mária, gratia plevna... Elmondta az estéli imát, azután visszapillantott. Távol az uton látta leányt. Alakja mintha megtörtebb volna, a válla ránkötözik... sir.

Napok multával azután egyszerre szomorú hirt hallott Frater Titusz a kolostorban. Azt

annyi hálával tartozunk. Igérd meg nekem — az özvegy itt már akadozottan kezdett beszélni, — igérd meg nekem, hogy engedelmes, jó fia leszel a püspöknek, kötelességtudó szolgálja az urnak. A fiu megtörten roskadt térdre haldokló anyja ágyánál és fuldokolva rebegette:

— Leszen minden a te akaratod szerint, anyám. Az özvegy még az nap éjjel meghalt. Rögton ájtott Eszti ke, az apjával együtt. Ennek elmondotta a fiu anyja utolsó rendelkezését. A temetés után már tudta a leány is. Röviden bucsuztak. Nem esett köztük semmiről se szó. A fiu megköszönte a leánynak, hogy olyan jó volt anyjához, a leány pedig könnyes szemmel nyugtva kezét csak ennyit szólt:

— Isten veled. Isten veled. Bocsáss meg, ha valamit vétettem volna ellened. Gondolj néha rám is, imádkozzál érettem...

Az éjet már kolostorba töltötte Frater Titusz... A csöndes épületnek ő lett legszöndesebb lakója. Lelkére ólomsúlylyal nehezedett a bánat. Nem panaszkodhatott senkinek. A kísértések sokat gyötörték. Látta szenvedni azt a leányt, láttnia kellett. Hetenkint kétszer sétára indultak a kolostorbeli papnövényedékek. Ha a városból a kálvária kápolnához mentek utjuk mindig Wéberék háza előtt vitt el. A virágos ablakban ott ült Eszti. valami kézimunkán dolgozgatva. Frater Titusz, akárhogy föltette magában, hogy nem fog az ablakra nézni mégis bepillantott mindig. Tekintetük találkozott, csak egy röpke pillanatra, de ez elég volt, hogy mind a kettő lássa, mennyire szenved a másik.

Igy tartott ez már hosszú két esztendő óta.

— **Zenés mise** tartatott Budafokon e hó 17-én a búcsú alkalmából, melyből kifolyólag csak a legőszintebben gratulálhatunk a karvezető Kriszta Ágoston, s jobb keze, Föglein János uraknak, kiknek igazán bámulatos és fáradságot nem ismerő odaadó ügybuzgalma valóban lélekemelő ünnepélyé avatták föl a Gózon Gyula zsámbéki apátplebános által fényes segédlettel, teljes díszben tartott istentiszteletet. Őszinte örömmel tolmácsoljuk a résztvevők minden egyes, különösen pedig hölgy tagjai részére a nagy közönségnek minden oldalról hallható hálás elismerését és köszönetét és igazán rosszul esett hallanunk a résztvevőknek azon kijelentését, hogy közbenjöttük, illetve szereplésünknek hasonló mű élvezetet hallani aligha lesz alkalmunk. Szeretjük hinni, hogy a fölmerült akadályok elhárítására minden lehető el követtük.

— **A tél programja.** Ennek megállapítására volt e hó 24-éve összehíva a budafoki társas és olvasókör vigalmi bizottsága. Ismerve a bizottság tagjainak fáradságot nem ismerő odaadassát, s a közönség szórakoztatására irányuló tehetségét, nem kételkedünk benne, hogy a tél progjammjaként egy diszes műsort lesz alkalmunk olvasóinknak legközelebb bemutatni. Már most látjuk szükségét fölemlíteni a vidéki intelligentiának a mulatságokon leendő megjelenésére, mert csak így lehet községünk nemcsak lélek szám, de társadalmilag is a járás központja.

— **Dalárda.** A Budafokon alakítandó dalárda a jövő hó 2-án, azaz Vasárnap délután 2 órakor tartandja alakuló közgyűlését, melyre a közönség ez úton is meghivatik. A dalárdának az általános szabályok szerint tagja lehet minden 18 évet betöltött feddhetlen előéletű budafoki lakos. Ismerve a már belépetten névsorát, tapasztalva a dalárvezető fái Fáy Albert úr igazán üniverzális zenetalentumát és hálás elismerést érdemlő teljes odaadással, a dalárda fejlődése iránt a legszebb remények táplálhatják a dalt kedvelőket. A rendező bizottság nevében félkérjük közönségünket ezen nemes cél minél erőteljesebb támogatására, annak kiemelésével, hogy kik a dalárdának működő tagjai óhajtanak lenni, e célból már az alakuló közgyűlésen, vagy később, fentebb nevezett fái Fáy Albert úrnál jelentkezzenek. Felvilágosítást a dalárdának minden egyes tagja szívesen ad. „Ki a dalt szereti, rossz ember nem lehet!”.

suttogták, hogy a Wéber Eszti nagy beteg. Emésztlő láza van, félrebeszél, senki sem tudja mi baja. Frater Titusznak eszébe jutottak a leány bucsuszavai: Imádkozzál érettem! Lement a kápolnába és a Mária oltár elé borulva könyörgött: Oh Szűz Anyánk, gyógyítsd meg őt! Egész éjjel imádkozott.

Frater Tituszt reggel ájultan találták társai. Fölvittek lefekették. Késő délután ébredt föl. Társai azzal a hírrel fogadták, hogy holnap aszszisztenciás temetés lesz. Ki halt meg? — Kérdé. A Wéber pék lánya a szép Eszter.

Kimentek a halottas házhoz. Epen a födelet tették rá a koporsóra. Még egyszer látta a leányt. Ajkán bánatos mosolylyal, fekete ruhában feküdt ott, kezében imakönyv és egy kis csipkekendő. Kivitték a koporsót az udvarra. Frater Titusz egyedül maradt a szobában. Révedező szemmel nézett körül. Szólitották. E pillanatban megakadt szeme egy arczképen, a mely a letakart tükrök sarkába volt tűzve. A fájdalom elvette esztét, lekapta a képet és elrejtette. Azután kiment az udvarra, a hol a koporsó körül már sorakozott a kar. Nem tudott énekelni, csak mikor társai figyelmeztettek, akkor tért magához. És akkor elementáris erővel tört elő szívéből a fájdalom, melyet beleöntött a komor, bubánatos zsolnába. — Circum dederunt tve dolorus in — Mindenki könnyezett. A zsolná elhangzott. Busan, esőndesen indult a kisvárosi temetés. Odakünn a temetőben némán falfehéren állott meg a sírnál Frater Titusz. A hideg földbe az ő boldogságát temetik most. A koporsóra dobnak egy marék földet az apa és rokonok. Ugy sugta neki fájó szíve, hogy dobjon ő is egy rögöt.

— **Újiskola.** Budafok község elemi iskolái osztályainak száma ismét szaporodott egygyel. A vallás és közoktatásügyi miniszter úr a a napokban kelt rendeletével Kálnay Margit úrnőt nevezte ki az ujonan felállítandó vegyes iskola tanítónőjéül. A felállítani rendelt iskola a legközelebbi napokban már meg is fog nyitni ezzel az elemi iskolák osztályainak száma a 4 ovodán kívül 18-ra szaporodott.

— **Táncmulatság.** Az „Erzsébet” szállodában Budafokon e hó 18-án a búcsú alkalmával rendezett táncmulatság fényes eredményeként kell feljegyeznünk, hogy a szépen berendezett nagy teremben mintegy 100 pár táncolt irigylésre méltó hamisítatlan jó kedéllyel. A közönség, mely a helybelieken kívül budapesti és albertfalvai vendégekből állott a hajnali órákig maradt a legvigabb hangulatban együtt. A Rudi cigány bandáján kívül a tulajdonos ismert jó kedélye s az alkalmazott 6 kellner („Csibike” vezetésével) sürgölődése bármily igényeket teljesen kielégíthetett.

— **A perzsa sah — magyar orvos kezelésében.** Kiváló meglepéssel közöljük azon hirt, hogy a perzsák hatalmas királya az összes európai nagy hírnevű orvosok közül egy magyar orvost tüntetett ki bizalmával. A híresek közül is a leghíresebb négy francia, három angol és néhány német orvostanár konzultálta európai utjában, de ezeknek tudománya nem állította vissza egészségét. Házi orvosa, Dr. Hugh Adcock ajánlatára ittlétekor dr. Kovács I. nagy hírnevű Hemopatát hívatta magához, a ki hónapokkal ezelőtt Vagner Khán perzsa generálist fényes sikerrel gyógyította ki nehéz szív-, asthma és vízkorságából és ezen kedvező embere által lett dr. Kovácsra figyelmeztetve. Megérkezésük napján hívatta magához Kovács orvos urat, a ki három napi megfigyelés és vizsgálat után a házi orvossal együtt megállapította a kórismét és a követendő kezelést. Ő felsége a vérgyógyítás elvei szerint lesz kezelve, egy évig dr. Kovács I. kezelésében részesül s intézkedett, hogy budapesti orvosát minden 2 hétben értesítsék hogylétéről.

— **Lassan!** Ezen jelszó alatt rendszabályozták meg — mint értesülünk — villamos vasutunkat. Míg a székes fővárosban igazán féket nem ismerő gyorsasággal száguldanak a közúti és városi villamvasutak, addig a bpest-budafoki helyi érdekű villamos vasutnak a főváros határában a közönség érdekében hasznosnak bizonyult menet-

sebesség az egész útra 8 percnyi lassulás rendeltetett el, valószínűleg azon okból, mert a Buda és Budafok közötti útvonalon a forgalom hasonlíthatlanul nagyobb, mint például benn a városban a közutak bármelyikén. Hja! quod licet Jovi, non licet Vidék!

— **Witz esték.** Kedélyes és a helyi társas élet fejlesztése és összetartására alkalmas szokást honosított meg egy — ez időszerint még szűkebb körű — társaság, azáltal, hogy a hét minden Keddi napján vacsora után összejönnek a Witz-féle vendéglőben, s ki-ki kedélyének megfelelő mulatság, illetve szórakozás által teszik kellemessé az egyedülletben oly hosszú és unalmas téli estéket.

Ezúttal meg kell arról emlékeznünk, hogy özv. Witz Józsefné vendéglőjét oly módon restaurálta, hogy túlzás nélkül mondhatjuk, miszeint az ma méltán foglalja el az első közötti helyet vendéglőink tömegében.

— **Villamvasutunk meghosszabbítása.** Közlebbi adatok hiányában közöljük, hogy a bpest-budafoki vasútnak a jövő év első felében Nagytétényig leendő meghosszabbítása a valószínűség közelg. Az erre vonatkozó helyszíni szemle megtartott és — hála tudósítónk irigylésre méltó ügybuzgalmának — az eredményt a titok leple borítja. Ez az út a . . . csillagokhoz.

— **Katonai lőtér.** A budapesti hadtestparancsnokság a katonai gyakorlóteret céljaira kisajátított u. n. nagytétényi nagylegion elemi löteret szándékozik felállítani. E célból folyó hó 15-én Nagytétény községében Beniczky Lajos alispán elnöke alatt vegyes bizottsági tárgyalás volt, a melyen a közigazgatási hatóság képviselőiben Tahy Iván főszóigabíró, Agoraszó Tivadar aljegyző és Poeschl Gyula főmérnök, a gyakorlatokat tartó csapatok képviselőiben Cankl cs. és kir. 32. gyalogezredbeli ezredes és Franzl 69. gyalogezredbeli százados, a hadtestparancsnokság képviselőiben Tupaj őrnagy, Scherf segédtsz, König katonai segédmérnök a budapesti térparancsnokság képviselőiben Zakariás százados, a budapesti honvédkerületi parancsnokság képviselőiben Rimanóczy főhadnagy és Kolényi alhadbiztos és a katonai kincstár képviselőiben dr. Pajor ügyvéd vettek részt. A tárgyalás befejeztével az alispán az építési engedélyt megadta. Az építési engedély és a tervek folyó hó 23-ától december hé 7-éig közszemlére kitétetnek.

— **Budafok kerületi anyakönyvvezető kimutatása 1900. november hó 1-től 23-ig bezárólag.**

Születések: Gráf Mária, rk., Huber Emma rk., Noszkay Aurel rk., Wohner Mária rk., Czeglédi Ferencz rk., (törvénytelen), Mertz Antal rk., Hassan Erzsébet rk., Laboranovits Mária rk., Scslaghamer József rk., (törvénytelen), Hajduk Károly rk., Zsdakovits Erzsébet rk., Fleck Erzsébet rk., Habermann Lajos rk., Hornisch József rk., Klie Ferencz rk., Neuburger Anna rk. (törvénytelen), Szick — halva született leány. — **Halálozások:** Melczter Zsigmone 48 éves izr., özv. Trey Józsefné 80 éves rk., Schwartz Károly 69 éves rk., Hochbaum Márton 77 éves rk., Wiesler Mária 1 hónapos rk., Adamsky Lőrincz 62 éves rk., Hornisch József 4 óras rk., Horváth István 5 éves ev. ref., Haut Teréz 20 hónapos rk. — **Házasságok:** Schwäger Antal, Trausznitz Johannával rk., Katona Mihály rk., Szilágyi Mária ev. ref. Scheer József, Holczinger Teréz rk., Ráts János tárnoki, Szerencsés Mária rk., albertfalvai lakos, Koch György bpesti lakos, Bleicher Katalinnal rk., Komornik Márton, Appel Iónával rk., Sággy Kálmán budapesti, König Teréz rk., Szerbák Emil g. k., Schramm Katalinnal rk., albertfalvai lakosok, Wiesner Károly, Sechoffer Annával rk., Bischof Béla rk. Szöllősy Mária ev. ref. albertfalvai lakosok. — **Jegyesek:** Bukovszky Viktor g. k. budapesti lakos, Welsz Jolánnal rk., Füle Mihály, Hlavács Zsuzsannával rk., Kovács János, Henneth Annával rk. (albertfalvai lakosok), Haasz Ferencz, König Katalinnal rk.

Lehajolt egy marék földért és oda lépett a sírhoz, könnyes szemmel nézve a koporsót. Felemelte kezét, görcsösen összeszorított ujjai közül már majd kihullajtotta a földet, a mikor megcsendült a kápolna harangja. Frater Titusz meglátorodott és ájultan rogyott a sír szélére. Oda siettek, fölemelték. Senki sem sejtette bajának igazi okát.

Frater Titusz nagy beteg lett, az orvosok lemontak róla. Napokig feküdt eszméletlenül, végre hirtelen magához tért. Suttogva kérte az ápoló szerzetest, hogy hívja a püspököt, annak akar meggyónni.

Mikor az ősz főpap megérkezett, Frater Titus elmondta az ő szomorú történetét, még azt is, hogy eddigi gyónásaiban mindig eltitkolta. A püspök könnyezve hallgatta végig. Majd megindultan szólt: Nem vétkeztél, fiam. Aki az Urnak tett fogadalmát így megtartja, aki a fájdalmat ilyen türelemmel tudja elviselni és aki így tudott szeretni, azt az megjutalmazza. Föl fogsz épülni és egy hosszú életen keresztül szolgálod az Istent.

Es az arczképpel mi legyen? — rebegte Frater Titusz. — Ha majd aranymisédet fogod bemutatni, tedd az oltárra a szent Szűz képe mellé és imádkozzál annak lelki üdvéért, a ki most az Ur angyalai között imádkozik teéretted.

A plébános elhallgatott... Majd fölkel s megilletődve így szólt:

— Megyek imádkozni, holnap van az aranymisém,

Nemeskéri Káss József.

Vasárnapi levél.

„Budafok és Vidéke“-nek rendületlenül légy hive oh magyar! Könnyen adnak tanácsot kendtek másnak, mondják községünk sovínista magyarjai, de a „Budafok és Vidéke“ maga sem marad hű önnön magához. Egymásután tűntek el ólomszürke láthatáráról előbb a tek. Durbints sógor, majd a „sógor, ez a jó bor“ czimén vele rokon vasárnapi levélirő. Hogy mért maradtak el, azt maga a mindent kiadó Lipót úr. (lásd a czim és lakjegyzékben: Leopold) tudná csak megmondani. De most, hogy sötét fellegen keresztül tűzött ismét a novemberi váratlanul tüzes napsugár, előkerül ismét makra pipa és rámás csizma nélkül a 182.5 cm. magas Durbints sógor salonöltözetben és fehér kamásli- val, meg a vasárnapi levél édes-kegyetlen írója chryszantémmal gomblyukában. Osztogatom a chryszantém leveleit (babér hijján) elsősorban a bucsui templomi énekesek hervadatlan bájú énekesnőinek és sohasem rozsdásodó aczélhangú énekesinek, ezeknek élén ének- és zenekész Kriszta Ágostonnak és Főglein Jánosnak — de minduntalan megesső félreértések kikerülése végett kijelentem, hogy mindenki, ki nem vett részt az énekkarban, ugyancsak nagyon jól tud énekelni.

Osztogatom a második levelet a budafoki dalárda lelkes tagjainak, kik Fay Albert kitünő zenetanár és Bossányi Gusztáv dalárda-elnök vezetése alatt meghonosítják Budafokon a dalt, a dalt, a dalt. Megszólások kikerülése végett kijelentem, hogy a dalárdán kívül álló minden egyes lakója Budafoknak épen olyan derék, becsületes ember, mint a dalárdisták.

Osztogatom a chryszantém harmadik levelét vigaszként a sebére (erre tulajdonképpen fügefalevél való) a Rehák-féle asztaltársaságnak, mely Budafok egy szellemes kiváló tagját beajálta társasági tagnak és meg kellett érnie azt, hogy a kör választmánya nem ismerte el tagjánló nagyhatalmi állását. Hát ha igaza van a tek. választmánynak az el nem ismerésben, igaza van — hogy harag ne támadjon — azoknak is, kik e nagyhatalmi állást elismerik.

A chryszantém negyedik levelét osztogatom a „Budafok és Vidéke“ legújabb költőjének, ki megbecsülni való szép versekben ad szíve igaz érzelmeinek őszinte kifejezést. Béke legyen velünk — elismerem, hogy igaza van annak is, ki állítja, hogy nevezett költő kereset érzelmei hurjait pengeti, vagy ha úgy tetszik igaza van annak is, ki állítja, hogy ugyanolyan szép verseket tudna írni, — mint amaz

A „Budafoki társas- és olvasókör“ legutóbbi társasvacsorájáról akarok referálni, mint a társasági vacsora ellenőrzésére kiküldött kormánybiztos Lelkiismeretes vizsgálataim eredményeként közölhetem, hogy míg az utolsó előtti vacsorán 4 asszony 2 leány volt jelen most 7 asszony, 4 leány jelent meg a társas- kör parfümhoz nem szokott fényesen illuminált termében. Többlet 3 asszony, 2 leány. Kutatva emé előnyös változás okait, nem találtam azt a megváltozott klimatikus viszonyokban, mert ha az utolsó előtti vacsora alkalmával száraz poros idő volt, most nedves záporos idő kedveskedett a legújabb divatú sötét piros, érme (bocsásson meg, hogy majdnem leöntöttem) kékes-piros és türkisz-kékes bluzos végezetül bomlott hajú észbontó hölgyeknek. Nem találtam okát a megváltozott pénzügyi viszonyokban sem, mert mint L. ezelőtt K. úr a budafoki takarékpénztár valódi belső és külső titkos tanácsosa jelenti a hozományok még mindig 0 és 100.000 között ingadoznak. De megtaláltam azt egy meg nem fogható okban: az asszonyi szeszélyben. Szeszély ide szeszély oda — a legutóbbi társasvacsorán hamisítatlan jókedv uralkodott. A csárdások vadságához

képest Tartajados és Carmencitta spanyol tánc hadastyán halotti menet volt, és a szünőrai „Arvalányhaj“ ének mellett hangmennyiség és erősség tekintetében a spanyol toreadorok csatakiáltását kivéve csak egy kaszinói rekontra ultimó vagy egy megbudapestihirlapozott rekontra volat kiáltás foglalhat helyet. Érdekes epizódokban sem volt hiány. Alighogy egy „csendes víz partotmosó“ úr kimondotta a kacska és a pulyka dús vacsora előtt a Faust kifizamított szavait: „Bájos nagysád, szabad kérnem, az asztalig elkisérnem,“ a mikor egy 98.5 cm. mellkasú férfi jelent meg a láthatáron impozáns megjelenésével készítetve a partot mosó urat fogason lógo kalapjának gondolatban megemeltése mellett távozni.

No de se baj — találkozunk még Rákoskeresztúron! Reményilem, hogy e fenyegetésemre nem kapom válaszul mit egy bókombra kaptam: mindenkor hiszek magának, csak ma nem.

dr.

KÜLÖNFÉLÉK.

Tekintettős Feő Kiszörkeztő Úram!

Hogy mögismerjön az érásomrul hát béjelentöm hogy Én irányítom ez sorokat a halynali időben, mer hogy hát amminthogy igazis nem hágy alunni az Konytyos ö. m. a f.

Ippensigel ott tarthattam, hogy a túsó odalam nyomtam vóna az ágyhon mikó arra nőszölök fel hogy kajbál a Konytyos oszt aszondi, hogy — Hé embör! — Ühüm — gondótam magamba — de nem nyélvánítottam mer tuttam hogy a locsogólya rozsab mint ahun a könyvetek nyomik a rokácios gép. — No, halli? — neszelöm a szót, de én csak hótt elevenü szuszogtam. Mikor oszt a csizmám körü tapogatószót hát illemősebbnek tanátam eláruni magam oszt avval mögkérdoztem hogy — No? Így alszik kigyelmed? — adgya föl a szót. Így, — mondok oszt nem felé fordutam amminthogyigazis. De csak nem hagyta békibe az fehércselédi természet oszt aszondi hogy — Tugya kigyelmed hogy mijjen nap van ma? Tugya a mirög — montam vissza, mer hogy mirges is vótam, mög hogy a szömöm is csak leragadózott, hát nem vót kedvem enyelögni vile. De — aszondi — ma van a Kiritag. No — mondok — mi gyütt rád? — butsu van a kössigbe oszt máma ünneplöni köll.

No hogy ez már értelmes beszid vót, hát mög értettem, mert világeletömben mindétig váltaltam az ünnepszögöket, mert akor feledi az magyar a kutyaadót, mög az papberit ö. m. a f. — Hát oszt mi lyót főzöl kérdöm, mert az ünnepszög csak úgy ér valamit, ha lyó lakás után évödhet az korcsmában. — No aszondi — hát ma kigyelmed lösz a gazda, oszt aszt öhetik, amit akar. Mán maj kiszaladt a dicsérő szó az száljamon, de hijába hamis az asszonyoknak még a kihulló haja is, amminthogy igazis, mer arra fojtatta a beszidit, hogy csak úgy lösz lyó ebid, ha a bucsu történetyét én mög leirom, mer mán ugyis aszondik, hogy podvás lött a kezem oszt nem tok irnya. Mög is egyeztünk, mer hogy muszály is vót hát most emondom hogy hogy vót.

Mán röggel mindenféle gyütt-ment embörök vótak az faluba oszt tolongtak az templonyba. Beszorítottak oszt engömet is, oszt eccör csak ekezd egy pap formaju ur beszéni a szószékbü, de szakálla is vót neki. Beszit is nagyon fáinan de én nem értöttem, mer hogy nem tudott magyaru Istent tisztölöni.

Hogy oszt bevégezte, hát kezdödött a nagy mise. Az egyik papnak hosszú süvege vót, de hibás vót mer az közepibü hiányzott oszt csak a két széle meredezet föfelé. Mögkérdeztem sügva egy szomszédomtól, hogy kia, hát aszondi — Az apád úr. — Tudom némujj mög — mondok

magamba oszt elhallgattam. Láttam, hogy nem idevalósi. De vigyázott is rá az Pelébános urunk, mer mindig ott settenködött körülötte, a töbiek mög hun körbe fogták hun a háta mögü figyetek. Eccer csak mögkezdtek az urak mög a kisaszszonyok fenn a templony kakasülőjén az éneküket, de mer hogy tán sokan vótak oszt ki vékonyan ki vastagon eresztötte ki a hangot hát nem lehetett hallani túluk a szót. Azé csak szép vót, mer néha néha a kösségi dobos is segítött nékik, mög valami katonaviselt embört is használtak hornistának. De teccött igen a nipsignek ö. m. a f. mer nem ásitöztak.

Hogy inenn mög szabadtunk hát dél vót oszt aszondi a Konytyos, hogy mönyünk a komédiába, mer ott löhet a levegöbe csónakázni. Mögmagyaráztam neki értelmesön, hogy valamintség az ökör szarvát nem löhet disznóbélnék használni az hurkatöltésnél, hát úgy nem löhet csónakázni a levegöbe. De sok haj van az Konytyos fejin oszt tán ettü nem mönt a felyibe az értelmös beszid, aminthogy igazis.

Ezen aztán ugy öszekülönböztünk, mög hogy ebid se vót othon, hogy az komédiába emönt a Konytyos ö. m. a f. az Iddkino kotsmába mög ebalagtam

Én.

Ez is! Mikor oszt másik este othon felibeszett az Konytyos, hát mán vége vót a busznak, csak a felyem kóválygott mög utána.

Szerkesztői üzenet.

Sz. J. Servus! Ez kell a magyarnak, meg... köszönjük. Csak be ne duguljon a forrás!

Olvasó. Budafok és Vidéke nem volt, hanem lesz. Tessés figyelemmel lenni reá. A meglepetés még ez évben jönni fog. Nem bánja meg. Egyelőre többet nem mondhatunk.

Plutó. Nem olyan fekete az ördög mint amiljennek festik, hanem... — feketébb.

Hymen. Házasság közvetítéssel igenis foglalkozunk, de a közvetítési díjat előre követeljük és... nem öntöl. Anyakönyvi hivatal.

Akadémia. Annyira tucományos hogy csak az Akadémiába való és ott is csak — gyujtónak.

K. Így már igen. Nemzeti mosoly és bajtársi puszi!

Weisz László

vegytisztító intézete

Budafok,

Fő-utca 97 szám.

Övállal mindennemű
uri és női ruhákat

vegji uton való tisztításra.

Ruhák és kelmék festése.

Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás.

71411. szám.
IV.

M. kir. honvédelmi miniszter.

Pályázati hirdetés.

Azon állampolgárok, kik népfőlkelő kötelezettségüket háború idején élelmező tisztviselői minőségben óhajtják teljesíteni, már békében megfelelő kiképzést nyerhetnek, ha erre az alábbi pályázati föltételek mellett önként jelentkeznek.

I. Pályázati föltételek.

1. kik sem a közös hadsereg vagy hadtengerészet sem a honvédség, sem a póttartalék sem a csendőrség kötelékében nem állanak;
2. kik a védtörvény-utasítás I. rész 75. §. 3. A) alatt felsorolt követelményeknek megfelelnek; s ezek közül különösen:
  - a) azok, a kik magukat nagyobb földbirtokon a gazdasági kezelésben képezik ki;
  - b) a vasuti, gőzhajózási, továbbá magán-szállítás és közlekedési vállalatoknál alkalmazott gyakornokok és kereskedők;
  - c) a gabona- s terményüzlet és kereskedés törén működő egyének;
  - d) a gőz- és műmalmoknál, sütődéknél, közraktáraknál stb. alkalmazott egyének;
3. kik megfelelő polgári foglalkozással bírnak és a polgári becsület és joggyakorlat korlátlan élvezetében állanak;
4. kik megszokás nélkül 3 hóig egy katonai élelmező raktárnál saját költségükön próbaszolgálatot tenni képesek és erre késznek nyilatkoznak.

II. A gyakorlati próbaszolgálat.

5. A gyakorlati kiképzés abban áll, hogy a pályázó három hónapra egy katonai élelmező raktárhoz próbaszolgálatra beosztatik és itt a gyakorlati élelmező szolgálataira alkalmaztatik.
  6. Gondoskodva lesz, hogy a beosztottak szolgálatai foglalkoztatása akként rendeztessék, hogy az illetők a próbaszolgálat ideje alatt lehetőleg polgári hivatalukat tovább is végzhessék.
  7. Az okvetlen szükséges elméleti ismereteket a pályázók tanulás útján maguk tartoznak elsajátítani. E célból a szükséges szolgálati könyvek és tansegédletek velük megismerttetnek.
  8. A beosztottak a próbaszolgálat alatt semmiféle katonai jelvényt nem viselnek;
  9. A pályázó írásban kötelezi magát, hogy a próbaszolgálat alatt magát a katonai fegyelmnek aláveti.
- Ez alatt azonban nem a katonai büntető és fenyegető hatalomnak való alávetés, hanem csak azon kötelezettség értendő, hogy a pályázó

minden, a kiképzés érdekében szükségessé váló szolgálatai meghagyásnak okvetlenül és illő módon megfelel.

10. Oly jelöltek, kik buzgóságot nem tanúsítanak, a kiképzésre alkalmatlanoknak bizonyulnak, a katonai rendeleteknek és parancsoknak, az önként elvállalt kötelezettség ellenére, nem engedelmessé válnak, vagy megbetegednek és két hétnél tovább szolgálatképtelenek maradnak a próbaszolgálatból elbocsáttatnak.

11. A próbaszolgálat ismétlése csak betegség miatt elbocsáttottaknak, a vizsga ismétlése pedig csak oly jelölteknek engedhetik meg, kik a vizsga ismétlésére a vizsgabizottság által javaslatba hozatnak.

III. Az elméleti vizsga.

12. A gyakorlati próbaszolgálat kitöltése után a beosztottaknak még egy elméleti vizsgát kell letenniük.

13. A pályázók a próbaszolgálat után a katonai élelmező raktár elnökétől a próbaszolgálat eredményéről és arról is értesítettnek, hogy az elméleti vizsga letételére, mely területi parancsnokság hadbiztonságánál nyujtsák be folyamódványait.

14. Az elméleti vizsga a próbaszolgálat kitöltésétől számítandó egy év lefolyása alatt teendő le.

15. Ezen elméleti vizsga tárgyai az »Utasítás a cs. és kir. hadsereg csapatiskolái számára» X. részének 14. mellékletében foglaltatnak és a vizsga terjedelme a próbaszolgálat alatt tudtul adatik.

16. Az elméleti vizsga a cs. és kir. hadsereg szolgálatai nyelvében németül tartatik. Azonban elégséges ha a jelöltek ebben a nyelvben a szolgálatai igényeknek megfelelő mérvben magukat kifejezni képesek.

Ennélfogva azoktól, kiknek anyanyelvük nem a német, sem folyékony, vagy válogatott előadás, sem pedig az írásbeli dolgozatnál irályi tökéletesség és nyelvtani helyesírás nem követeltetik.

17. A vizsga eredményéről a pályázók a bizottsági jegyzőkönyvből megfelelő kivonatot kapnak.

IV. Kijelölés és kinevezés.

18. Azok, kik a vizsgát megfelelő eredménnyel tették, mint népfőlkelő élelmező járulnokok kijelöltetnek, e minőségben ajánlati lapokkal ellátatnak.

19. Minden jelölt, a kit a vizsgáló bizottság a népfőlkelő élelmező járulnoki állásra alkalmannak tart és arra képesit, ezen képesitést a népfőlkelő kötelezettségnek egész tartamára megtartja, feltéve, hogy személyére időközben valamely oly

változás nem állana be, melynél fogva a tisztviselői állásba való kinevezére egyáltalán igényt többé nem tarthatna.

20. A népfőlkelésről szóló törvény 9. §-ában foglalt határozványnál fogva a polgári állásból népfőlkelő tisztviselői rendfokozatba történt kineveztetés csakis a népfőlkelés mozgósíthatóságának tartamára terjed és ennek felosztásával megszűnik.

21. A népfőlkelő élelmező járulnokok be-hívásuk alkalmával magukat az »Öltözeti és felszerelési szabályzat a m. kir. honvédség számára« szolgálatai könyvben előirt teljes egyenruházattal tartoznak ellátni, mely célból tényleges bevonulásuk alkalmával megfelelő beszerzési átalányban részesítettnek.

V. A pályázati folyamódványok.

22. A népfőlkelő tisztviselői állásra pályázók folyamódványait a honvédelmi miniszterhez intézik és a polgári hatóság útján terjesztik fel.

A folyamódványok mellékleteikkel együtt belyegmentesek.

23. E folyamódványból kivehető legyen: a pályázó neve, állandó tartózkodási helye és lakás-címe, a katonai élelmező raktár, melynél a próbaszolgálatot teljesíteni óhajtja, végre nyelvismeretei.

24. A folyamódványhoz csatolandó: keresztlevél; iskolai bizonyítvány; hatósági bizonyítvány a pályázónak jelenlegi polgári foglalkozásáról és községi honosságáról; továbbá egy kötelező a 9-ik pont értelmében, melynek szövege a következő:

„Alulírott önként elvállalom azon kötelezettséget, hogy a katonai élelmező raktárnál teljesítendő próbaszolgálat tartamára magamat a katonai fegyelmnek alávetem“.

25. A pályázók által választható katonai élelmező raktárak állomáshelyei a következők:

Krakkó, Tarnow, Olmütz, Bécs, Brünn, Grác, Marburg, Klagenfurt, Laibach, Triest, Görz, Póla, Budapest, Pécs, Pozsony, Komárom, Sopron, Kassa, Munkács, Temesvár, Arad, Nagy-várad, Prága, Pilsen, Josefstadt, Theresienstadt, Przemysl, Rzeszow, Jaroslau, Lemberg, Tarnopol, Stanislan, Csernovitz, Nagy-Szeben, Gyula-Fehérvár, Brassó, Zágráb, Pétervárad, Eszék, Bród, Fiume, Innsbruk, Franzenfeste, Trient, Lincz, Zára, Ragusa, Cattaro és Risano továbbá a megszállott területen: Sarajevo, Gorazda, Foca, Travnik, Dolnja-Tuzla, Banjaluka, Mostar, Bilek, Trebinja és végre Plevlje.

Kelt Budapesten, 1892, december hó 19-én.

Báró Fejérváry Géza, s. k.

VARJU BÉLA

műhangszerész

Budapest, József-körut 20.

Tisztelt Asszonyom!

A világ legezészerűbb és legkedveltebb mosószere a valódi

„Lessive Phénix“ mosópor,

a mely a legtöbb kórházban, gőzmosóházban, kolostorban, nyilvános intézetek és előkelő háztartásokban nagy előszeretettel használtatik.

Egy
próba a
valódi**„Lessive
Phénix“
mosóporral**meggyőződhet a rendkívüli
előnyökről, pénz-, idő-
és személyzet meg-
takarításról és a
ruha rendkívüli
tisztaságáról.**Tisztelt Asszonyom!**

Kérjen csakis

valódi „Lessive Phénix“ mosóport.

mely minden fűszerkereskedésben és drogueria üzletben használati utasítással együtt kapható.

Igazgatóság: Budapest, Károly-körut 19.

A valódi

**„Lessive
Phénix“**

mosópor

hazai gyártmány, teljesen
chlormentes jótállás mellett ártal-
matlan a fehérműre és csakis
oly csomagokban valódi, a
melyek az egyedüli tulajdonos**J. Picot, Páris**aláírásával vannak
ellátva.Számítalan elismerő
oklevél.

Egy szép uri lakás

mely áll, 2 utcai, 1 udvari szoba, veranda, konyha és eseléd-szobából, villanyvilágosítással

azonnal kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Virág Sándor

műkertész.

Budafok, (Handl-féle ház) 814. szám.

Elvállal, menyasszonyi és béli csokrok izléses elkészítését, valamint alkalmi és gyászkoszorúk pontos szállítását.

Házi asszonyok figyelmébe!

Valódi gráci

gyümölcs-eczet

literje 16 kr.

Kapható

Rodaut János

„Korona” vendéglőjében.

A nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlja magát

Botos Berczi

6 tagu nemzeti zenekara, mely Budafokon telepedett le.

LEOPOLD ÉS KLEIN

könyomda, könyvnyomda és könyvkötészet

BUDAFOK.

Elvállal mindennemű- a könyvnyomdai szakba vágó munkálatokat a legjutányosabb árak mellett izléses kivitelben.

PAPIR-RAKTÁR.

IRODASZEREK.

Községi nyomtatványok raktára.

Diszoklevél:

Liszabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

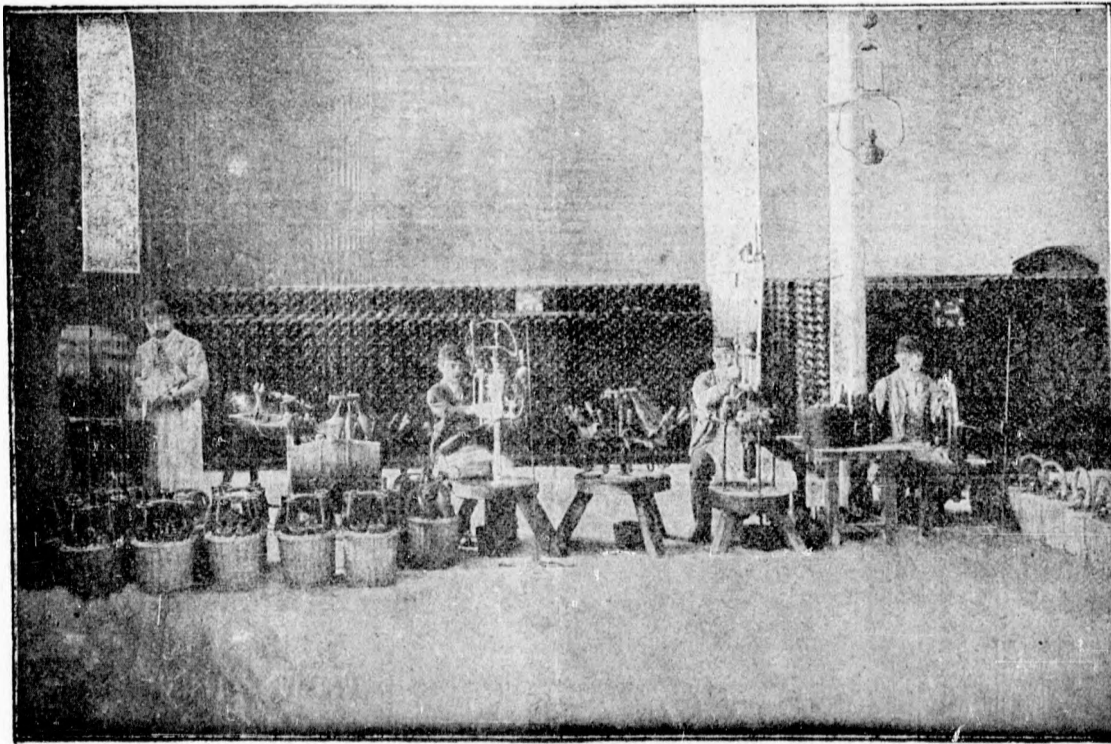
Francia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

A pezsgőbor likörözése.